

עשרים לאל על

מאת חיים חפר

אחד הימים הרגילים באחת השנים הרגילות • מטוסים נוחתים בניו-יורק, ממריאים מנאירובי וילד • עוברים את האלפים בבקר, חוצים את האטלנטיק בלילות • מונקים את קפיצות הדרך בין ארצות החם והקר • ואל כרי העננים למטה מביטים ממעוף הצפר • — יום רגיל ב"אל-על", יום רגיל, פאילו פלום לא נשתנה • ובכל זאת — עשרים שנה זה עשרים שנה •.

כן, עשרים שנה הוא חג ובהחלט מתר • גם לחברה הצופה אל העתיד להסתכל אל העבר • ולהביט לרגע אחד או שנים • אל הדרך שעשתה דרך הנשר בשמים • להקשיב אל מטוסי הבוכנה העתיקים והישנים • להזכר בשעות הארכות של טלטולים בתוך העננים • לעבר את המסע האטלנטי המיגע והמציף • ולדעת שזה לא היה כל כך שטיח מעופף • להעצר בשדות התעופה ללא שעות וללא זמן • ולחכות עד שהמנוע ב"קונסטלישן" יתקן • אה מעבר לכל התקלות האלה הקטנות והאפורות • לפתח גם את הדפים של השעות הזוהרות • לעמד רגע אחד בין מדבר והרים • ולראות את אלה הבאים לטוס "על כנפי נשרים" • או להביט בשדה תעופה ארופי אל תוך הערפל • אל עבר היהודים השותקים שמעבר למסד הברזל • לראות את הגבר הזקן, להביט בנערה היפה • להבין את הגאווה שבציניהם על שגם ליהודים יש חברה מעופה • ומכאן לשוב אל ימי המלחמה החמים • ימי מבצע סיני ומלחמת ששת הימים • אל שיאי המאמץ אשר לא ישברו לעולמים • וכך דף אחר דף לקרא ולהעביר • דף המטוס באמונה ודף ציריה ודף אלג'יר • להעריה את השתפויות למאבק גם הממשית וגם היחסית • ולדעת שבפעם כל מטוס של "אל-על" הוא גם מטוס בחזית •.

ובכן, נרים את הכוסית ונשתה "לחיים" • לחיי השלום במרומים והשלחה בשמים • לחיי הימים שיבואו, לחיי הזמנים • שבהם נוכל בשקט להלך בעננים • לחיי מטוסים מלאים וגדושים • לחיי הקונסטלישן הישן והבואינגים החדשים • לחיי "אל-על" שתוסיף לצמוח ולגדל • ושתהיה עוף השמים המוליך את הכל •.